

rige lande og så få de lande, der ikke har et særlig højt niveau, op i niveau?

Ole Stavad (S):

Jeg synes ikke, at udenrigsministeren svarede på det, jeg spurgte om. Men så vil jeg godt spørge – fordi det, udenrigsministeren sagde, kunne skabe nogen forvirring – om udenrigsministeren vil bekræfte, at i forhold til den finanslov, som den tidligere SR-regering fremlagde for 2002, ligger der besparelser på 1½ mia. kr., som regeringen angiveligt mener, både før valget og efter valget, er nødvendige for at tilføre et engangsbeløb til sygehusene på 1½ mia. kr.

Det, jeg så spørger om, er: Kan udenrigsministeren ikke godt blive lidt forarget over, at de øvrige ministerkolleger bruger den samme begrundelse for de nedskæringer, de foretager, hvad enten det er på miljøområdet, uddannelsesområdet, eller hvor det er; at man med den begrundelse samler 6-7 mia. kr. op for at narre befolkningen, når det rent faktisk er udenrigsministeren, der har båret den byrde, som jeg stadig væk tillader mig at tro at udenrigsministeren føler som en byrde?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Til hr. Jeppe Kofod: Vi kommer jo ikke længere. Det er jo egentlig bedøvende ligegyldigt, hvilke citater hr. Jeppe Kofod kan komme med fra forskellige folk, der har udtalt sig på et pressemøde under en forhandlingsproces, der er i gang, og som ikke er afsluttet, og som afsluttes, når vi kommer til Barcelona.

Jeg har nu meddelt hr. Jeppe Kofod, og jeg skal gerne gøre det igen, følgende om den danske forhandlingsposition: Når jeg siger forhandlingsposition, er det, fordi der forhandles, og Poul Nielson synes jeg ikke har gjort sit arbejde godt nok ved som kommissær at frede dem, der ligger mellem 0,33 pct. og 0,7 pct. Det synes jeg er for ringe af Kommissionen, og det har jeg også sagt tidligere. Men det kan da ikke nytte noget, at hr. Jeppe Kofod vil have mig til at afbryde forhandlingerne og sige, at de er afsluttet.

Det, der er den danske position er, at de, der er under 0,33 pct., skal op på 0,33 pct., og de, der er mellem 0,33 pct. og 0,7 pct., skal bevæge sig op mod 0,7 pct., og de, der er over 0,7 pct., skal blive over 0,7 pct. Det er positionen.

Så er det jo egentlig ret uinteressant, hvad forskellige ministre har gået rundt og sagt, ikke mindst en minister fra et land, der giver langt under 0,33 pct., og en kommissær, der glemmer

dem, der ligger mellem 0,33 pct. og 0,7 pct., mens vi ligger oppe på 1 pct. Det kan jeg ikke tage så forfærdelig seriøst, og forhandlingerne fortsætter altså. Jeg skal nok under de forhandlinger gøre alt, hvad jeg kan, for at presse de andre op på det danske niveau.

Hvis hr. Jeppe Kofod og hr. Keld Albrechtsen vil presse deres partikammerater og åndsfaeller i de andre lande med, kan det være, vi kommer deropad.

Til hr. Ole Stavad kan jeg kun sige, at det, som vi har sagt før valget, har vi også gjort. Det er den 1½ mia. kr., man har flyttet, som hr. Ole Stavad nævner, og det har vi jo aldrig lagt skjul på. Det vidste vælgerne også at vi ville gøre.

Det, som man så kan spørge om, er alle de andre argumenter, der har været. Der må man så rette forespørgsel til de andre ministre, som man måtte kunne citere. Jeg har ikke nogen citater i hovedet. Men det korte af det lange er jo, at der er 7 mia. kr., der er blevet flyttet, og det vil sige, at pengene for så vidt indgår i en kasse på 7 mia. kr., der flyttes. Det er ligesom, når man kommer vand fra forskellige kilder ned i en spand: Når vandet er kommet ned i spanden, kan det jo være svært at se, fra hvilken kilde det kom.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jeppe Kofod for den sidste bemærkning.

Jeppe Kofod (S):

Jeg er ikke i tvivl om, at udenrigsministeren gør en kæmpe indsats for at få andre lande til at leve op til nogle anstændige forpligtelser.

Kl. 14.35

Men den sidste del af spørgsmålet kunne jeg ikke få svar på. Derfor er jeg nødt til at få svar på det, som også er hovedessensen i spørgsmål nr. S.1076, og det er jo: Hvordan kan det være, at regeringen kan sige, at det beløb, man har afsat, 1,5 mia. kr., til sundhedsvæsenet, er et engangsbeløb i indeværende år, 2002, og næste år er det beløb ikke mere til stede? Hvordan kan det være, at man kan sige det på sundhedsområdet, hvor man på udviklingsbistandsområdet og miljøbistandsområdet ikke kan sige noget om, hvorvidt man har tænkt sig besparelser i 2003, 2004, 2005?

Det synes jeg er meget, meget forunderligt, og det er bare det, som jeg beder udenrigsministeren om at forholde sig til. Det kan jo være, at det kan hjælpe med en samtale i regeringen om det her problem, for det er da underligt, at man